

Een stille partner aan het thuisfront

(door Eugene P. Vedder jr.; Charlotte, NC, USA)

Als we bidden voor zendingen, moeten we – en doen we dat hopelijk ook – niet vergeten te bidden voor hun hele gezin. Als een gezin zich op het zendingsveld bevindt, zien we uit naar nieuws van hen. We willen graag horen over het werk dat ze doen, over hun behoeften, over de voortgang van hun werk en over hun tegenslagen, over Gods zegeningen en over de aanvallen van de vijand. We zijn ook geïnteresseerd in hun kinderen, hun gezondheid, hun gezinsleven, hun medewerkers en helpers. Nieuws is belangrijk, want voor ons mensen is het zo dat hoe meer we weten, hoe nauwer we ons met hen verbonden voelen, en hoe meer we voor hen zullen bidden.

Wanneer meer dan een eeuw geleden een zending, zendingenechtpaar of -gezin naar het zendingsveld vertrok, dan was dat gewoonlijk per schip. Familie, vrienden en broeders en zusters in het thuisland zagen hen vaak nooit meer terug. En als ze hen wel terugzagen, dan was dat meestal na een periode van vele jaren. Nieuws was schaars. Telefoons werden pas uitgevonden in 1876, en nog tientallen jaren daarna was men er op de meeste zendingsvelden onbekend mee. De postdienst, als die al beschikbaar was, liet veel te wensen over. Van computers, internet, mobiele telefoons, iPads, Skype en andere hedendaagse communicatiemiddelen kon men zich nog geen voorstelling maken!

Onze trouwe God verandert gelukkig niet, maar de technologie doet dat wel, en in veel opzichten maakt ze het leven gemakkelijker en comfortabeler. Zendingen kunnen zich nu in de meeste gevallen per vliegtuig naar de plek begeven waar ze hun dienst verrichten. Dit maakt het mogelijk om met kortere tussenpozen met verlof naar huis te komen, en daar medische en tandheelkundige hulp te krijgen of te bevallen. De technologie is in het thuisland vaak beter dan op het zendingsveld, en steunbiedende geliefden zijn waarschijnlijk dichter

bij de hand. Dit zijn voordelen. Het is ook mogelijk dat er betere onderwijskansen zijn voor de kinderen. Als er gezondheidsproblemen zijn of andere bijzondere noden, kan daar gemakkelijker in worden voorzien.

Deze duidelijke voordelen hebben een aantal veranderingen mogelijk gemaakt in de manier waarop het zendingswerk wordt gedaan. Als mensen gered zijn en in de waarheid worden onderwezen, kan het zijn dat het niet nodig is voor een zending om op de zendingspost te wonen en het werk ter plaatse te leiden of de post, om het zo te zeggen, als uitvalsbasis te gebruiken. Het op de loer liggende gevaar van kolonialisme wordt zo in elk geval verminderd. Inheemse broeders die zich ontwikkelen, hebben een grotere gelegenheid om de Heer en hun volk te dienen dan wanneer ze simpelweg helpers van de zendingen zijn. Waar harten oprecht zijn en trouw aan de Heer, zijn dit voordelen. Wanneer dit echter niet het geval is, kunnen er ook desastreuze gevolgen zijn.

Trouwe broeders, toegewijd aan het werk dat de Heer hen heeft toevertrouwd, hebben trouwe echtgenotes nodig, die evenzeer zijn toegewijd aan het werk dat de Heer hen heeft toevertrouwd. De eerste verantwoordelijkheid van een echtgenoot is, vanuit menselijk gezichtspunt, zijn vrouw, en daarna de kinderen als de Heer hun die schenkt. In verschillende gevallen onder ons op het zendingsveld hebben gezondheidsproblemen het voor een gezin onmogelijk gemaakt, of in elk geval onverstandig, om op het zendingsveld te blijven. De echtgenoot is nodig in het

zendingswerk. Zijn gezin heeft hem eveneens nodig. Wat moet hij, wat moet zijn vrouw, wat moet het gezin doen? Laten we naar een van die situaties kijken.

Hilvert en Jeanette Wijnholds zijn op 9 januari 1975 vanuit Nederland als zendelingen naar Kameroen gekomen. (Het is bijzonder dat de Heer precies 42 jaar later – op 9 januari 2017 – Jeanette tot Zich heeft genomen.) Jaren nadat de Heer hen naar Kameroen had gebracht, kreeg het echtpaar met dit probleem te maken. Ze moesten naar Nederland terugkeren met hun gezin, dat uiteindelijk drie dochters en vier zonen zou tellen. Hilvert was zowel in het zendingswerk nodig als thuis bij zijn gezin. Hij bracht afwisselend zijn tijd thuis door en in Kameroen en naburige landen. Dit bracht extra moeiten en offering met zich mee. En hier kwam nog bij dat er een periode van jaren was waarin wij allen, maar vooral de vele vergaderingen in Nederland, te kampen hadden met verdeeldheid. Welbekende voorgangers bepleitten andere beginselen, die neerkwamen op het verwijderen van de Bijbelse grenspalen die onze vaders hadden herontdekt in de Schrift. Hilvert schreef gedurende deze tijd in verschillende talen nuttige brochures waarin hij de Bijbelse principes uiteenzette.

Op verzoek van broeder Ernie Barnes nam hij ook nieuwe verantwoordelijkheden op zich met betrekking tot een groeiend nieuw werk in Oost-Afrika, in de buurt van de plaats waar verdeeldheid onder zendelingen ernstige schade had toegebracht aan een langdurig werk. Een groot deel van de dagelijkse opvoeding van de zeven kinderen

kwam op Jeanette neer, waarbij Hilvert deed wat hij kon wanneer hij thuis was. Dit waren geen gemakkelijke jaren. Dit waren geen jaren van enthousiaste verslagen. Jeanette's taak was om rustig te wandelen met de Heer, om zeven kinderen op te voeden in het liefhebben van de Heer en het wandelen met Hem in zulke tijden. Om de hulp te kunnen zijn voor een echtgenoot die onder stress actief is in de dienst voor de Heer zowel thuis als in het buitenland, moet je als vrouw voldoen aan deze beschrijving: *“(...) een deugdelijke vrouw. Haar waarde gaat die van robijnen ver te boven. Op haar vertrouwt het hart van haar echtgenoot (...). Zij doet hem goed en geen kwaad al de dagen van haar leven. (...) Haar echtgenoot is bekend in de poorten, als hij daar zit met de oudsten van het land. (...) Zij doet haar mond open met wijsheid, onderricht uit genegenheid ligt op haar tong. Zij houdt de gangen van haar huisgezin in het oog en brood van de luiheid eet zij niet. Haar kinderen staan op en prijzen haar gelukkig, ook haar echtgenoot roemt haar (...) een vrouw die de HEERE vreest, die zal geprezen worden.”*

In de nieuwsbrieven van de familie Wijnholds werd maar weinig melding gemaakt van de taak die Jeanette thuis verrichtte: het voortreffelijk werk van het opvoeden van kinderen voor de Heer. Hilvert vroeg aan het begin van een reis vaak om gebed voor zijn gezin en dankte de Heer na-

derhand voor het verhoren van die gebeden. Maar zonder Jeanette's rustige, standvastige dienst thuis zou Hilvert nauwelijks in staat geweest zijn om door te gaan met het werk in Congo, Rwanda, Uganda, Kenia, Zuid-Afrika en elders, dat de Heer hem te doen gaf. Jeanette kwam met Hilvert mee naar Bijbelconferenties in Amerika, waarbij ze de gelegenheid te baat nam om tijd door te brengen met een aantal van de kleinkinderen. Slechts zelden was ze in staat om met haar man terug te reizen naar Kameroen of naar een van de Oost-Afrikaanse landen waar de Heer hem gebruikte, behalve Zuid-Afrika.

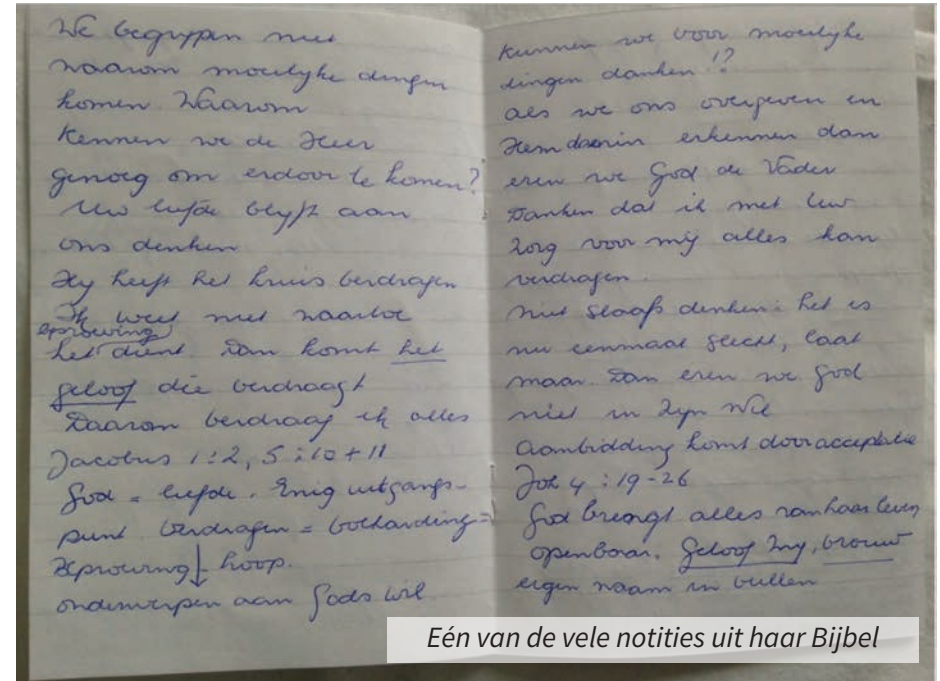
En toen kreeg Jeanette een zeer agressieve vorm van borstkanker. We danken God dat er hulp beschikbaar was en ook welwillend werd gegeven. De behandelingen die ze van oktober 2015 tot december 2016 in Zwitserland onderging, waren niet gemakkelijk voor haar. Hilvert kon niet altijd bij haar zijn. In de eerste helft van deze periode kon Hilvert korte reizen maken, omdat zuster Charlotte Pickering bij Jeanette bleef en voor haar tot een geestelijke dochter werd. Jeanette aanvaardde dit blijmoedig in het diepe besef van de geestelijke noden in de landen die Hilvert

toen bezocht, en bad ervoor. Ze bleef ook tegenover andere patiënten en het personeel in de kliniek getuigen van haar Heer en Heiland.

Gedurende het grootste deel van haar ziekte bleef Hilvert bij zijn vrouw, zorgde dag en nacht voor haar en was bij haar tijdens de dagelijkse behandelingen in de kliniek. Door gelovigen in vele delen van de wereld is veel voor haar gebeden. Maar het heeft de Heer in Zijn

Maar de tijd kwam, waarop ze zei: "Als mijn geliefde Heiland, die zijn leven voor mij heeft willen geven in de dood van het kruis, met Wie ik zo vele jaren mijn weg ben gegaan, Die mij ondersteund heeft in moeilijke tijden, — als deze voor mij zo kostbare Heiland wil, dat ik eerder heenga dan ik verwachtte, dan zeg ik geen "nee" tegen Hem".

oneindige maar ondoorgrondelijke wijsheid goed gedacht Jeanette uiteindelijk op te nemen in Zijn heerlijkheid. Wij buigen ons voor Hem en aanvaarden wat Hij heeft gedaan. Al Zijn wegen zijn recht en werken mee ten goede, of ze nu met onze verlangens overeenstemmen of niet! Ik kan niet anders zeggen dan dat de beloning van de Heer voor Jeanette zeker zal luiden als volgt: 'Goed gedaan, goede en trouwe dienaar. Je hebt je man en je gezin enorm geholpen. Je hebt Mij trouw gediend. Ga in, in de vreugde van je Heer!'

Eén van de vele notities uit haar Bijbel

Deel 2b: Het werk wordt voortgezet

Na onze dienst van 42 jaar in verschillende landen in Afrika, riep de Heer mijn geliefde vrouw thuis. Ik ben dankbaar voor de lichamelijke en geestelijke kracht die de Heer mij geeft sinds Hij haar thuis riep. Ik had Zijn hulp op een heel bijzondere manier echt nodig op mijn reizen kort na het heengaan van mijn lieve vrouw, o.a. naar Oeganda/Congo (april 2017), Kenya/Rwanda (juni 2017) en de reizen daarna in hetzelfde jaar en in 2018. Blijft u alstublieft bidden voor komende reizen in de volgende paar maanden, D.V. Ik ben ook dankbaar voor de samenwerking met andere broeders die bezoeken maken in Oost-Afrika, zoals o.a Samir Abadeer, Larry Stassel en Wael Eskandar, John Redekop en Tim Hadley uit Noord-Amerika, Paul en Renate Meijer uit Nederland en Martin Ulrich, Karl-Rudolf en Ilse vom Stein uit Duitsland.

Op <http://www.all-nations.nl/nieuwsbrieven/nieuwsbrieven-2016-2017-2018/> kunt u de verslagen van de reizen in 2016-2018 lezen, inclusief een verslag van bezoek van vijf weken van zuster Charlotte Pickering in Rwanda, verslagen van bezoeken van plaatselijke broeders en van jeugdkampen in verschillende landen met medewerking van jonge zusters uit Nederland, Duitsland en Zwitserland.